

דעם רבינ'ס מעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

די מעשה מיט די בחינות
באידיש

מעשה י"ג

פון "די זיבן בעטלעךס" (8)

רמזי המעשיות

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - די זיבן בעטלערס - דער ציילט דורך רבינו נחמן מברסלב זיע"א
איבערגעארבעט דורך **"מכון שנים קדמוניות"** - לויטן היינטיגן אידיש - אן צו פארענדערן דעם רבינ'ס לשון / פונקטליך איבערגעקוקט פונעם ערשטן דרוק
שנת תקע"ו פון רבי נתן זיע"א, און פונעם צווייטן דרוק שנת תר"י פון זיין תלמיד רבי נחמן מטולטשין ז"ל / די איינגערינגעלטע ווערטער (זענען ערקלערונגען
פון רבי נתן זיע"א / די איינגעקעסטעלטע ווערטער [] זענען ערקלערונגען פונעם 'ספורי מעשיות' בלשון הקודש, אדער אייגענע ערקלערונגען (הויך ביים סוף
מעשה ביי די יקדים/ איז אביסל אנדערש אויסגעשטעלט דארט די גרעסערע און די קלענערע אותיות, ווי אנגעצייכנט דארט) (פאר באמערקונגען: [7631800@gmail.com]

און די 'צען ערליי דפיקין', און 'צען ערליי ניגונים' - דאס שטייט אויף אין 'זוהר!' נח"ג רטו:
תקוני זוהר ע: קה-קח - דאס איז ערקלערט אין לקוטי מוהר"ן ח"ב
תורה כד, "מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד".

[די אלע פריערדערמאנטע רמזים, האבן מיר בפירוש געהערט פונעם רבי'ן]! - **לושמיר [נאר] 'ווער', און 'ווער', און 'וואס'** [דאס איז שוין זייער זייער טיף]!
(ווייטער האט ער שוין נישט געזאגט - כלומר [די עץם גוף פון די מעשה - דאס הייסט]: 'ווער' [עס] זענען די אלע [אויבנדערמאנטע]?! - און 'וואס' איז דאס?! - און 'ווער' איז דאס אלץ געווען?! - דאס קען מען נישט וויסן! [ס'איז זייער טיף צו דערגרייכן]!

פֿרק ט - זיבעטן טאג - דער בעטלער אן פיס -

[אות א] דעם 'אויספיר' פון דער מעשה, דהיינו: וואס ס'איז געווען אין דעם 'זיבעטן-טאג', מיט דעם 'בעטלער' וואס 'אן פיס' - און [אויך] דעם 'אויספיר' פון דעם [אויבנדערמאנטן] 'בן-מלך', וואס דערפון האט זיך אנגעהויבן די מעשה - דאס האט ער נישט דערציילט! [מיר האבן נישט זוכה געווען דאס צו הערן]!
און ער האט געזאגט: "[אז] ער וועט דאס שוין [מער] נישט דערציילן! - און [דאס איז א גרויסער שאדן]! - ווייל [מ'וועט דאס שוין נישט זוכה זיין מער צו] הערן, ביז משיח וועט קומען, במהרה בימינו אמן!"

פֿרק י - רמזים פון רבינו ז"ל אויף די מעשה

[אות א] (דאס האט ער אויך געזאגט): "אז איך זאל מער נישט וויסן קיין שום [אנדערע] זאך, נאר די [דאזיגע] מעשה - וואלט איך אויך [זייער] א גרויסע ווילד הידוש געווען! [אזוי האט ער בפירוש געזאגט]! - ווארן די [דאזיגע] מעשה, איז א ווילד [וואונדערליכע] הידוש זייער! - [און] ס'איז אין איר דא: זייער פיל מוסר, און אסאך תורה!

המשך פרק ח - זעקסטן טאג - דער בעטלער אן הענט -

[רוב פון דא און ווייטער, און אזוי אויך רוב פרק י - איז איבערגעזעצט פונעם 'ספורי מעשיות' אויף 'לשון הקודש' - ווייל רבי נתן ז"ל האט דאס נישט געשריבן אויף אידיש - און נאר די שטיקלעך וואס זענען געדרוקט מיט גרעסערע אותיות, איז דעם רבינ'ס לשון וואס רבי נתן ז"ל האט דאס יא געשריבן אויף אידיש]

[אות יא] די [דאזיגע] מעשה, איז מיר זייער שווער צו דערציילן - נאר ווייל איך האב זי שוין אנגעהויבן צו דערציילן, מוז איך זי שוין אויספירן!

אין דער [דאזיגער] מעשה, איז נישט פארהאנדן איין ווארט, וואס ס'זאל דערינען נישט זיין א פוננה. און ווער ס'איז א בקי און געניט [באקאנט] אין ספרים, קען עפעס פארשטיין, עפעס ווינקען [רמזים]!

און די [נאך פון די אויבנדערמאנטע] 'פייכל', וואס דער האט זיך בארימט [אויבן אות ב]: "אז ער קען פייכל צוריקציען!" - דאס שטייט אין פסוק [דברים לב, מא]: "[ותאחו במשפט יד]" וכו'!

[און אזוי ווי רש"י ערקלערט דארט: "אז א בשר-וודם וואס שיסט א פייכל, קען ער דאס נאכדעם נישט צוריקציען! - אבער אז דער אייבערשטער שיסט א פייכל, קען ער דאס יא נאכדעם צוריקציען"]!

און די [בחינה פון די אויבנדערמאנטע] 'צדקה' - וואס דאס איז אקעגן די 'מויערן פון וואסער' [וואס דאס זענען די 'כנואליעס פון ים' - ווי אויבנדערמאנט אות ט]: - דאס שטייט אויך אין א פסוק [ישעיה מח, יח]: **"וצדקתך פגלי הים!"**

[און די אויבנדערמאנטע 'ווינט', וואס דער האט זיך בארימט [אויבן אות ה]: "אז ער קען פארהאלטן דעם 'שטורעם-ווינט' מיט די 'הענט'!" - דאס שטייט אין פסוק [משלי ג, ד]: **"מי אסף רוח בהפניו!" 'ווער האט איינגעזאמעלט 'ווינט' אין זיינע הענט'!" - וואס דאס איז די בחינה פון 'נגינה', ווי ערקלערט אויף א אנדערן פלאץ [לקוטי מוהר"ן ח"א נד]!**

ווארן ס'איז אין דער [דאזיגער] מעשה דא, אסאך תורות! - און זי שמועסט [אויך] פון אסאך צדיקים קדמונים! - פון 'דוד-המלך' עליו השלום!

ווארן 'דוד-המלך' [עליו השלום] איז געשטאנען אין עק וועלט, און האט געשריגן צו דעם 'קנואל' וואס ס'גייט ארויס פון דעם 'שטיין', וואס אויף דעם 'בארג', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט, ביים דריטן טאג - פרק ה אות ג] - אזוי ווי אין תהלים שטייט [תהלים סא, ג]: "מקצה הארץ אליה אקרא בעטף לפני בצור ירום ממני תנחני" וכו'!

[פון אנדערן עק וועלט, פונעם גלות פלשתים ווייט פון 'ארץ-ישראל', רוף איך צו דיר, ווען מיין 'הארץ' איז פארנויקלט פון צרות - אז דו זאלסט מיר פירן אויפן 'שטיין' וואס איז העכער און שטערקער פון מיר! - דאס הייסט: אז איך זאל באזיגן מינע 'פיינט' די 'גבורים' וואס זענען שטערקער פון מיר!]

דאס אלעס האבן מיר געהערט בפירוש פונעם רבינ'ס מויל! - און וואס מיר פארשטייען פון זיינע ווערטער איז: אז 'דוד-המלך' עליו השלום, איז די בחינה פונעם 'הארץ', ווי עס ווערט געברענגט! - און אויף אים איז מרוז אין די מעשה [אויבן פרק ה אות ג]: די זאך פון דעם 'הארץ' פון דער וועלט, וואס דאס שטייט אין דעם אנדערן עק פון דער וועלט, אקעגן דעם 'קנואל', און זי שרייט און בענקט שטענדיג וכו' [אז ס'זאל קומען צו דעם 'קנואל']!

און די דאזיגע רייד - זענען נאך אלץ פארהוילן! - וואויל איז דער וואס זוכה זיין צו משיג זיין די סודות פון די מעשה!

די זאך פון 'דוד-המלך' [און דעם אויבנדערמאנטן פסוק: 'מקצה הארץ', וואס דאס איז מרוז אין די מעשה] - דאס קער [באלאנגט] צום 'דריטן טאג'! - ווארן דארט שמועסט [מען] פון דעם 'הארץ', און פון דעם 'קנואל'!

[אות ג] אין דער 'מעשה', איז פארהאנדן זייער זייער גרויסע 'סודות-התורה', פון דעם 'אנהייב' ביז אין 'אויסקלאז'.

אלע [דרייצן] מעשיות פון דעם [דאזיגן הייליגן ספר 'ספרי-מעשיות'], זענען דורך [לויטער] גרויסע 'סודות-התורה' - איטלעכס ווארט, און איטלעכע זאך, מיינט מען גאר עפעס אנדערש! - און די [דאזיגע] מעשה, איז גרעסער פון אלע"!

זעה דארט [אויבן ביי די מעשה]! - וועסטו זעהן וואונדער, וויאזוי אין יעדע זאך פון די מעשה, איז מרוז וואונדערליכע זאכן! - און אין דעם גרויסקייט און פארקטיגקייט פונעם דאזיגן מעשה, איז בכלל נישט מעגליך צו רעדן - ווייל זי איז העכער אלעס!

אשרי! אשרי! וואויל איז דער וואס וועט זוכה זיין - אפילו אויף 'ענער וועלט' - צו פארשטיין דערין, אפילו אביסל אביסל!

און ווער ס'האט א מח אין זיין קאפ - וועט זיך אויפשטעלן דאס האר פון זיין קאפ! - און וועט אביסל פארשטיין, די גרויסקייט פונעם אייבערשטן! און די גרויסקייט פון די אמת'ע צדיקים! - ווען ער וועט גוט קוקן אינעם דאזיגן פארקטיגן מעשה - וואס אזוינס איז נאך נישט געהערט געווארן!

*

די זאך פונעם אויבנדערמאנטן פסוק: "מקצה הארץ", וואס באלאנגט צום מעשה פונעם דריטן טאג, ווי אויבנדערמאנט - דאס האב איך קלאר געהערט פונעם רבינ'ס הייליגן פארקטיגן מויל, זכרונו לברכה!

[אות ג] נאך זעה! א זאך וואס איך האב נאכדעם געפונען: אז רוב רייד פונעם דאזיגן קאפיטל תהלים ס"א וואס דארטן שטייט דעם דאזיגן פסוק - שמועסט דארט פון די רמזים, פון די שטארקע סודות פונעם מעשה פונעם אויבנדערמאנטן 'דריטן טאג'!

*

"ימים על ימי מלך תוסיה" וכו' [תהלים סא, ז]! "דוד-המלך' בעט זיך ביים אייבערשטן: זאלסט פארמערן טעג, אויף די טעג פונעם 'קעניג'" [דאס הייסט: פאר מיר 'דוד-המלך']!

ווייל ער דארף שטענדיג, אז מ'זאל אים פארמערן טעג, צו זיינע טעג!

[דאס איז מרומז וואס שטייט אויבן ביים דריטן טאג: אז דער 'אמת' איש-חסד' שטענקט א 'טאג' פאר דעם 'הארץ' - און דאס 'הארץ' שטענקט דעם 'טאג' פאר דעם 'קנואל' - אזוי האט שוין ווידער דער 'קנואל' א 'זמן' וכו' וכו' - ווי אויבנדערמאנט, פרק ה אות ג]!

*

"חסד ואמת מן ינצוהו" [תהלים סא, ח]! "די 'חסד' און 'אמת' פונעם אייבערשטן, זאל זיין אנגעגרייט אים צו היטן"!

דאס איז [מרומ, אויף] דער גרויסער מאן, דער אמת' איש-חסד! - ווייל גאר דער זמן' און די טעג, ווערט דאך אלץ דורך דער גרויסער מאן, וואס ער איז דער אמת' איש-חסד! - ווי אויבנדערמאנט אינעם אויבנדערמאנטן מעשה [ביים דריטן טאג - פרק ה אות ד]! און 'ער' [דער גרויסער מאן, דער אמת' איש-חסד] גיבט און פארמערט יעדן מאל, "ימים על ימי מלך" - נאך טעג, אויף די טעג פונעם קעניג! - וואס דאס איז די אויבנדערמאנטע 'הארץ' [פרק ה אות ג]! - דאס איז די בחינה פון 'דוד-המלך' עליו השלום!

[אזוי ווי אויבנדערמאנט דארט ביים דריטן טאג, פרק ה אות ד: אז גאר דאס זמן' מיט די טעג, ווערן דורך דעם גרויסן מאן, דער אמת' איש-חסד, וואס ער שענקט א טאג פאר דעם 'הארץ', און דאס 'הארץ' שענקט דאס פארן 'קנואל']!

און דאס הייסט: "ינצרהו!" "ער היט אים אפ!" - ווייל ער היט דאס אפ, אז באלד ווי ס'קומט דער טאג גאר צום סוף, נאר ער זאל זיך אויסלאזן [און דאן וועט דער 'קנואל' שוין שוין טאג' נישט האבן], במילא וועט דער 'קנואל' אוועקגיין פון דער וועלט, און אזוי אויף דאס 'הארץ', און דער גאנצער וועלט' [נועט] חס-ושלום [חרוב ווערן]! - דאן טוט דאס דער אמת' איש-חסד אפהיטן און אכט געבן דערויף, און ער שענקט א טאג פאר דעם 'הארץ' וכו' וכו' ווי אויבנדערמאנט - פרק ה אות ג-ד]!

*

און דאס זאגט דארט דער פסוק [תהלים טא, ט]: "בן אומר שמה לעד לשלמי נדרי יום יום!" "אזוי וועל איך זינגען און לויבן אייביג דיין נאמען, ווען איך וועל באצאלן מיינע נדרים יעדן טאג!"

ווייל יעדן טאג און טאג וואס ער גיבט אים [נואס דער אמת' איש-חסד שענקט פארן 'הארץ'] - קומט אן מיט 'לידער' און 'שירים' וכו' - ווי אויבנדערמאנט [פרק ה אות ג-ד]!

*

"אחסה בסתר פנייה פלה" [תהלים טא, ה]: "איך זאל אייביג זיין באשיצט, אין די באהעלטעניש פון דייןע פליגל!"

ווייל ווען דער אויבנדערמאנטער 'הארץ' באדארף זיך אפרוען [זיך אפסאפן-אפכאפן פון איר שוואכקייט] - דאן קומט א גרויסער פויגל, און פארשפרייט זיינע פליגל אויף אים [און פארשטעלט אים פונעם זון וכו' - ווי אויבנדערמאנט, פרק ה אות ג]! - און דאס מיינט דער פסוק: "אחסה בסתר פנייה פלה!"

[אות ד] דאס באלאנגט צום ערשטן טאג [דער בלינדער בעטלער]: [ביי די זאך פון די זקנים] [פרק ג אות ב-ג], וואס יעדער איינער פון זיי האט זיך בארימט, וואס ער געדענקט אלץ [א עלטערע מעשה פונעם פריערדיגן זון]! - אז דער געדענקט נאך אפילו, אז מ'האט אים אפגעשניטן דעם נאפל' וכו'! און דער דאזיגער זקן איז געווען דער יונגסטער פון צווישן זיי וכו'! - אויף דעם האט רבינו ז"ל געזאגט: אז אין 'ירושלמי' [כתבות פ"ה ה"ו] שטייט אזא ענליכע זאך: "אז שמואל' האט זיך בארימט: אז ער געדענקט נאך וכו'!" (דאס איז אראפגעברענגט אין 'לקוטי' הלכות, הלכות תפלין, הלכה ה, ביים סוף).

[אות ה] ווער קען לויבן! ווער קען דערציילן! ווער קען אפשאצן! - אפילו נאר א טייל, איינס פון טויזנטער-טויזנטער און צענדליגע-טויזנטער, פון א קליינעם שייך, פון די זואונדערליכע-זואונדערליכע רמזים פון די זייער-זייער שטארקע פארקטיגע סודות, פונעם דאזיגן פארקטיגן מעשה - וואס זי איז פיל מיט סודי-סודות, פון אנהייב ביזן סוף!

ו"משפיל על דבר ימצא טוב" [משלי טז, כ]: "און דער וואס קליגט מיט זיין שכל אויף יעדע זאך, וועט געפינען גוטס!" - ער וועט געפינען א 'התנוצצות', א 'שיין', פון עפעס רמזים, לויט זיין שטייגער!

[הוספה צום זעקסטן טאג - פון 'שיחות הר"ן' סימן רעג]

רבינו ז"ל האט געזאגט: עס איז א גוט פארן מענטש, זיך איינגעוואוינען, ער זאל זיך אויפלעבן מיט עפעס א ניגון! - ווייל א ניגון, איז זייער א גרויסע און הויכע זאך! און ס'האט א גרויסן כח צו דערוועקן און צוציען דאס הארץ פונעם מענטש, צום אייבערשטן - און אפילו ווער ס'קען נישט זינגען - פונדעסטוועגן דאך! ביי זיך אין שטוב, און ווען ער איז צווישן זיך אליין, קען ער זיך דאן אויפלעבן מיט עפעס א ניגון - וויאזוי ער קען דאס נאר זינגען! - ווייל די מעלה פון א ניגון, קען מען נישט אפשאצן!

און ס'איז שוין פון לאנג ערקלערט אין רבינים ווערטער, עטליכע הויכע תורות פון די זאך פון א ניגון! - און זעה ביים סוף פון די מעשה פון די זיבן בעטלערס' (ביים זעקסטן טאג), דארט איז אביסל מרויזט די מעלה פון א ניגון! - ווייל דאך איז ערקלערט: "אז דער עיקר רפואה פונעם 'בת-מלכה' וואס איז געפאלן חלשות, איז דורך א ניגון! דאס הייסט: דורך די 'צען ערליי נגינה'! - זעה דאך! און פארשטיי גוט ווי ווייט די זאך דערלאנגט!

ווייל אויך די 'הייליגע נשמה' פון יעדן איד, ווערט אנגערופן 'בת-מלך', ווי באוואוסט (זעה די הקדמה פון רבי נתן ז"ל צום ספר 'ספרי מעשיות'), און זי ליגט דאך וואו זי ליגט ביי יעדן איינעם! מיד און פארפלאגט און אפגעשוואכט, דורך אירע 'עבירות', דאס זענען די 'צען ערליי פילן' וואס דער קעניג האט אריינגעשאסן אין איר, און האט איר געכאפט! ווי ערקלערט דאך!

און מ'דארף האבן א 'צדיק' א גרויסן בעל-כח, וואס קען אריינגיין אין די אלע פלעצער וואס זי איז דאך אריינגעפאלן, און ארויסציען פון איר די אלע 'צען ערליי פילן'! און וויסן אלע 'צען ערליי דפיקין'! כדי ער זאל וויסן וויאזוי איר אויסצוהיילן! און צו זינגען אלע 'צען ערליי נגינה'! - ווייל איר עיקר 'רפואה', איז דורך 'ניגון' און 'שמחה'! - און פארשטיי דאך נאך זאכן! - און דער עיקר איז: ארויסצונעמען פון דאך גוטע עצות, אויף זיך צוריקצוקערן צום אייבערשטן באמת, ווייל "לא המדרש הוא העקר, אלא המעשה" (אבות פ"א מ"ז)! "דער עיקר איז נישט דאס לערנען! נאר די מעשה" וויאזוי זיך אויפצופירן!

דעם רבינ'ס מעשיות

נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

בחינה אויף ספורי מעשיות

די דרייצנטע מעשה (8) - פון די זיבן בעטלירס (רמזי המעשיות)

י. בונוס: אין וועלכע קאפיטל פון תהלים איז ארום סודות פון די מעשה?
(קוק אריין אין די ראפס אויף אש"ה"ק)

- אין קאפיטל ס'י
- אין קאפיטל ס"א
- אין קאפיטל ס"ב

יא. בונוס: אין וועלכע ווערט ארום דער אמת'ר איז חסד?
(קוק אריין אין די ראפס אויף אש"ה"ק)

- ימים של ימי מלך
- חסד ואמת מן יוצרהו
- כן אפורה שמקלד

יב. וויפיל מאל איז דא די ווארט שמחה \ פרייליך וכד' אין די מעשה?

- 40
- 49
- 148

יג. וויפיל מעשיות איז דא אין סיפורי מעשיות?

- 12
- 13
- 14

יד. וואס איז דער סדר פון די מעשיות?

- זיבן בעטלערס
- אבידת בת מלך
- חכם ותם
- רב ובן יחיד
- בעל תפילה
- מלך ענו
- בן מלך שהיה מאבנים טובות
- החיגר
- מבערגער ועני
- מזבוב ועכביש
- בן מלך ובן שפחה שנתחלפו
- מלך שגור שמד
- ממלך וקיסר

טו. בונוס: אויף וועמען באט דער רבי אפ ער ווערט אויך אנגערופן בת מלך?
(קוק אריין אין סיחות הר"ן רע"ט)

- די גרויסע צדיקים
- די תלמידי חכמים
- די הייליגע נשמה פון יעדן איד

טז. בונוס: דורך וואס איז דער עיקר רפואה פון די בת מלך?
(קוק אריין אין סיחות הר"ן רע"ט)

- דורך נגינה
- דורך שמחה
- דורך נגינה און שמחה

א. איז געווען גרינג פאר'ן רבי'ן צו דערציילן די מעשה פון די זיבן בעטלערס?

- גרינג
- שווער
- זייער שווער

ב. איז אין די מעשה דא א כוונה אין יעדע ווארט אדער נאר אין יעדע ענין?

- אין יעדע ווארט
- אין יעדע ענין
- אין יעדע בלאט

ג. וואס פון די מעשה האט דער רבי נישט דערציילט?

- וואס ס'איז געווען די זיבעטע טאג
- וואס איז געווארן מיט דער בן מלך וואס מ'האט אים איבערגעגעבן די מלוכה
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ד. וואס זאגט דער רבי אויב וואלט ער נאר געוואוסט די מעשה?

- ער האט נישט גערעדט פון דעם
- וואלט איך אויך געווען א חידוש
- וואלט איך אויך א ווילד חידוש געווען

ה. וואס האט דער רבי געזאגט אויף די מעשה?

- אז ס'איז א חידוש
- אז ס'איז א ווילד חידוש
- אז ס'איז זייער א ווילד חידוש

ו. וואס זאגט דער רבי אז ס'איז דא אין די מעשה?

- אסאך תורות
- זייער פיל מוסר
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

ז. אויף וועלכע צדיק האט דער רבי געזאגט אז ער איז מרומז אין דער דריטער טאג?

- דוד המלך ע"ה
- שלמה המלך ע"ה
- שאול המלך ע"ה

ח. מיט וועלכע זאך זאגט דער רבי אז ער איז מרומז אויף דעם צדיק?

- די קוואל
- די הארץ פון דער וועלט
- דער אמת'ר איש חסד

ט. אויף וועלכע מעשה זאגט דער רבי אז ס'איז גרעסער פון אלע מעשיות וואס ער האט דערציילט?

- די מעשה פון חכם ותם
- די מעשה פון בעל תפלה
- די מעשה פון די זיבן בעטלערס

אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

